

Medlemmer, fordi man kunde sige sig selv, at ud fra en saadan Overenskomst som den, der tidligere var foreslaet, vilde der, om jeg maa bruge et populært Udtryk, ikke blive nogen Butser af det Skind, det kan man sige sig selv, og som en Folge af, at der ikke kunde komme noget ud af denne Sag under de Forhold, hvor under den den Gang forelaa. Stenkede man den ikke den Opmaerkksomhed, som man vilde have gjort, hvis der virkelig havde været Udsigt til, at der kunde komme noget ud deraf. Men under en saadan Forhandlingspolitik som den, der føres i Djebkittet, hvor Hovedformaalet for Mørtallet her i Salen er at komme til virkelige positive Afgørelser, er det selvfølgerligt, at man, naar et saadant Forslag foreligger, tør vente, at det ogsaa vil finde sin Afslutning, og det er saa ethvert Medlems Pligt at søge at skaffe sig saa fuldstændig Oplysning om Sagen som vel muligt, og derfor mener jeg, at der her mangler Oplysninger om Fælledeernes Kvadrataal og om Udstrækningen og Betydningen af den militære Servitut, som paa hviler Fælledeerne, thi ogsaa dette er der vist ingen af os, som kender ret meget til. Kun de kende det, som bestandig have haft med Sagen at gøre. Hvad vide vi om, hvorvidt det er alle militære Øvelser, som Servituten giver Afgang til paa Fælledeerne, eller om det kun er nogle enkelte. Har f. Eks. Ingeniørkorpset Ret til at holde sine Øvelser paa Østerfælled som hidtil? Skal det have Ret til at oplaste Stanser og Løbegrave o. s. v., eller har det kun Ret til at holde Eksercits? Dette burde have været oplyst her, fordi det dog al Tid maa komme med i Betragtning, naar man skal bedømme den Art Opgørelser mellem de Rettigheder, som man har paa begge Sider. Om hvad Værdi Fælledeerne have for Kjøbenhavns Kommune, kan man omtrent danne sig en Mening, naar man ser, at der forlanges 90 Kroner i Lese pr. Tønde Land til Eksercisplads, for Fremtiden med et Mars Opsigelse. Nu tør man vel gå ud fra, at de 90 Kroner, som forlanges i Lese, ere den Indtægt, man har pr. Tønde Land af Fælledeerne med den Græsningret, der der er, og det Udbytte, som den kan give. Men med dette som Grundlag for Værdien vil det findes, at hver Tønde Land af Fælledeerne har for Kjøbenhavns Kommune en Værdi af nogle og tyve Hundrede Kroner eller lidt over, og tager man en anden Maalestof for, hvilken Værdi det vil faa, naar Servituten ophæves, have vi ogsaa den i en Kommissionsbetænkning. Den lig-

ger deri, at man for Grundene ved Fasanvejen forlanger 2 Kroner pr. Kvadrat-Alen, og naar man forlanger det saa langt ude, tør man jo i det mindste vente, at Grundene inde ved Fælledeerne vilde være 2 Kr. værd pr. Kvadrat-Alen, og de vilde ikke alene have den dobbelte Værdi, men endog saa lidt til. 2 Kroner pr. Kvadrat-Alen vil sige 28,000 Kr. pr. Tønde Land, og i Sammenlikning med 2,200 Kr. vil det jo blive en ikke ringe Fortjeneste, som Kjøbenhavns Kommune vil have ved at blive fri for denne Servitut. Ganste vist høre vi nu, at der ikke skal være nogen Servitutforpligtelse. Ingen kan se det af Kommissionsbetænkningen, hvorvidt Vester-Fælled, Christianshavns Fælled, Bogmandsmarken eller Kjøvængen skal have det. Det er der ingen af os, som kan vide, fordi vi hverken have nogen Oplysning om Fælledeernes Udstrækning eller om den Servitutforpligtelse, de ere underkastede. Nu efter Oplysningerne fra min ærede Sidemand fremgaar det naturligt, at Kjøbenhavns Kommune giver til Staten en Del af sine Jorder, som ikke ere underkastede Fælledforpligtelse. Det vil man have at regne med ved Bedømmelsen af den virkelige Værdi, som disse Jorder have, for at komme til en rigtig Opgørelse. Nu er det vist, at for at kunne benytte Fælledeerne til Byggegrund vil der, som fremhævet af min ærede Sidemand, udkræves baade Kloakanlæg og andre Indretninger; men naar Grundene ved Fasanvejen under Kloakanlæg ere til 2 Kr. pr. Kvadrat-Alen, saa er der ingen Tvivl om, at i det Øeblik Kjøbenhavns Kommune foretager disse Udgifter ved Fælledeerne, saa er det ikke 2 eller 10 Kr., men meget større Værdi, at disse Jorder ville have. Jeg fremhæver det, fordi det forekommer mig, at det er et Spørgsmaal, som virkelig maa komme med i Betragtning, naar vi stride til en upartisk Opgørelse af de forskellige gensidige Rettigheder. Men hvad der støder mig noget i dette Forslag, det er den ny Servitut, som skal paalægges de Grunde, som Staten skal overtage. Beslutningen gaar ud paa at ophæve Servituten paa de Grunde, Kjøbenhavns Kommune skal have; men paa den anden Side at paalægge Servitut paa de Grunde, som Staten skal overtage, og det finder jeg meget uheldigt. Jeg kan forstaa, at naar Kjøbenhavns Kommune overtager Fælledeerne, at den da nok kunde ønske en saadan Begrænsning i Statens Ejendomsret og de Arealer, som Staten faar, for ikke at faa en Konkurrent ved Salget af Byggegrunde, og jeg vilde kunne forstaa, om man havde sat en Tidsgrense ligesom ved Willa-